

บทความวิชาการ

ความรู้ความเข้าใจมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน

ในกรุงเทพมหานคร

The Influence of The Understanding and Information Perception on Personal Financial

Planning of Population in Bangkok

วรนนท์ จันทร์คนุ

6014133068

การค้นคว้าอิสระเสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การเงินและการธนาคาร)

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ความรู้ความเข้าใจและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ
ประชาชนในกรุงเทพมหานคร

วรพันธ์ จันทร์คนุ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ของประชาชนในกรุงเทพมหานครในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล 2. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในกรุงเทพมหานครในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล 3. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในกรุงเทพมหานครในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล 4. เพื่อศึกษาระดับการวางแผนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานครในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล 5. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานครจำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ 6. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานครในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล 7. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินของประชาชนในกรุงเทพมหานครในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนทั่วไปที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุตั้งแต่ 21 – 60 ปี จำนวน 400 ตัวอย่าง เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิธีการทดสอบทางสถิติ โดยใช้ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 258 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี สถานภาพ โสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-50,000 บาท

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล เพศ, อายุ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ
ประชาชนในกรุงเทพมหานคร

คำสำคัญ: การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล, ความรู้ความเข้าใจ, การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

The Influence of The Understanding and Information Perception on Personal Financial Planning of Population in Bangkok

Woranan Jandanu

Abstract

The objectives of this research are as follows: 1. to study the demography of Bangkokians regarding personal financial planning. 2. to study the level of perception for Bangkokians in personal financial planning. 3. to study the level of news awareness for Bangkokians in personal financial planning. 4. to study the financial planning level of Bangkokians in personal financial planning. 5. to study the financial planning of Bangkokians sorted by demographic characteristics. 6. to study the cognitive level affecting the financial planning of Bangkokians in personal financial planning. 7. to study how awareness level of information and news affects financial planning of Bangkokians in personal financial planning.

The sample group in this research as determined by the researcher is the general public residing in Bangkok aged 21-60 years old and above totaling 400 samples.

Tools to collect data includes questionnaires, statistical testing method using the percent standard deviation, average, the analysis of variance and multiple regression analysis.

The study found that the sample group were mostly female totaling 258 people, mostly aged between 31-40 years, single, with Bachelor's degree, are employees of private companies, with average monthly income of 25,001-50,000 baht.

Personal factors including age, sex, marital status, education level, occupation, average income per month affect personal financial planning of Bangkokians.

Information on cognitive factors affects personal financial planning of people in Bangkokians.

Information on information perception factors affects personal financial planning of people in Bangkokians.

Keywords: personal financial planning, cognitive, perceptual information.

บทนำ

การวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องที่ทุกคนควรให้ความสำคัญ และจะยิ่งมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นในอนาคต เนื่องจากชีวิตมีความไม่แน่นอน และถ้าหากรู้ว่าชีวิตเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ทุกคนก็ควรจะใช้ชีวิตอย่างไม่ประมาท มีสติอยู่ตลอดเวลา การวางแผนทางการเงินจึงถือว่าเป็นแบบอย่างของการใช้ชีวิตของคนที่มีสติปัญญา และมีเหตุผล รู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่ และพร้อมจะรับมือกับปัญหาความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นอย่างไร นั่นจะทำให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีเป้าหมาย และเดินตามเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง ซึ่งคนที่มีการวางแผนทางการเงินที่ดีก็ย่อมทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ดังนั้นทุกคนควรมีการวางแผนทางการเงิน เพื่อให้มีเงินสำรองเก็บไว้ใช้ในอนาคต หรือมีเงินที่สามารถจับจ่ายใช้สอยได้อย่างสบายในยามที่เกษียณอายุ มีเงินใช้ในยามฉุกเฉิน การมีชีวิตที่มีความสุขและมีความสุขสบายนั้นจะต้องมีหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงในอนาคต ดังนั้นคนเราจึงจำเป็นที่จะต้องมีการวางแผนการเงินที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานะที่เศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ราคาอาหารและสิ่งจำเป็นต่างๆ ต่อการดำรงชีพมีราคาแพงขึ้น เงินเพื่อเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากกลับลดต่ำลง รวมไปถึงความไม่แน่นอนของชีวิตทางสังคมที่คนมีระดับการศึกษาสูงขึ้นใช้ระยะเวลาในการเรียนมากขึ้น ทำให้มีระยะเวลาในการเก็บเงินลดลง ในขณะที่วิทยาการทางการแพทย์มีความก้าวหน้ามากขึ้น ทำให้คนเรามีอายุยืนขึ้น ส่งผลให้ระยะเวลาที่ใช้เงินนานขึ้น จากปัจจัยในเรื่องต่างๆ ดังกล่าว ทำให้ทุกคนต้องหันมาให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินมากขึ้น ดังนั้นการวางแผนการเงินยังต้องมีความสำคัญมากขึ้น เพื่อให้เราพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่คนส่วนใหญ่มักจะไม่สนใจที่จะวางแผนทางการเงินและมองว่าการวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก แต่หากบุคคลมีการวางแผนทางการเงินที่ดี โดยมีความรู้ความเข้าใจและการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและแม่นยำ ก็จะเป็นเสมือนแผนที่ที่จะช่วยนำทางให้การวางแผนทางการเงินของบุคคลไปสู่จุดหมายได้อย่างรวดเร็วและประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการมีความรู้ความเข้าใจและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารก็เป็นเรื่องหนึ่ง ที่ไม่ควรมองข้าม นั่นจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยตั้งใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยผู้วิจัยกำหนดประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุตั้งแต่ 21-60 ปี จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรคือ แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (closed-ended question) โดยแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบราซ (Alpha Conbach) มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability Analysis) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.798 แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ แบบให้เลือกตอบจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายปิด

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน โดยมีเนื้อหา จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน โดยมีเนื้อหา จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยมีเนื้อหา จำนวน 5 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชาชนใน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุตั้งแต่ 21-60 ปี โดยผู้วิจัยได้อธิบายและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และการตอบแบบสอบถามให้กับผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจโดยละเอียด

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test และ

ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่าง ในกรณีที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะทำการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ (Post-hoc analysis) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างนั้นเกิดขึ้นระหว่างกลุ่มใด โดยวิธี LSD

2. ข้อมูลด้านการวางแผนทางการเงิน ใช้การหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำผลการวิเคราะห์เทียบกับ เกณฑ์ ดังนี้

คะแนน 1.00 – 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด

คะแนน 1.81 – 2.60 หมายถึง น้อย

คะแนน 2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 3.41 – 4.20 หมายถึง มาก

คะแนน 4.21 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

3. ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ใช้การหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการทดสอบความถดถอยพหุ (Multiple Regression) และใช้ Oneway ANOVA เพื่อทดสอบสมการถดถอยที่สร้างขึ้น

4. ข้อมูลด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ใช้การหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการทดสอบความถดถอยพหุ (Multiple Regression) และใช้ Oneway ANOVA เพื่อทดสอบสมการถดถอยที่สร้างขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 1 - 3 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน โดยรวมและจำแนกตามรายด้าน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน	\bar{x}	SD	ระดับ
1. ด้านการออมเงิน	2.41	0.56	น้อย
2. ด้านวิธีการออมเงิน	3.18	0.57	ปานกลาง

3. ด้านสัดส่วนที่ออมเงินเมื่อเทียบกับรายได้			
ต่อเดือน	3.21	0.63	ปานกลาง
4. ด้านการวางแผนการใช้จ่ายในแต่ละเดือน	3.28	0.57	ปานกลาง
5. ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจ			
การเงิน และการลงทุน	3.40	0.47	ปานกลาง
ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ			
การวางแผนทางการเงินภาพรวม	3.29	0.47	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนทางการเงินตามระดับความรู้ความเข้าใจในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุน มีระดับคะแนนสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 รองลงมา คือ ด้านการวางแผนการใช้จ่ายในแต่ละเดือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .57 ด้านสัดส่วนที่ออมเงินเมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .63 ด้านวิธีการออมเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .57 ด้านการออมเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน จำแนกตามรายด้าน

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ	\bar{x}	<i>SD</i>	ระดับ
การวางแผนทางการเงิน			
1. ด้านช่องทางที่รับรู้ข้อมูลข่าวสาร	3.61	0.85	มาก
2. ด้านการติดตามข่าวสารด้านเศรษฐกิจ การเงิน			
และการลงทุน	3.51	0.89	มาก
3. ด้านข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน และ			
การลงทุนที่ติดตามสามารถนำไปใช้วางแผน			
ทางการเงินได้เป็นอย่างดี	3.37	1.09	ปานกลาง

4. ด้านข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน และ

การลงทุนที่รับรู้มีส่วนช่วยให้ท่านมีการ

วางแผนทางการเงินได้เป็นอย่างดี	3.84	0.85	มาก
รวม	3.58	0.73	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนทางการเงินตามระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนที่รับรู้มีส่วนช่วยให้ท่านมีการวางแผนทางการเงินได้เป็นอย่างดี มีระดับคะแนนสูงสุด โดยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .85 รองลงมาคือ ด้านช่องทางที่รับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .85 ด้านการติดตามข่าวสารด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .89 และด้านข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนที่ติดตามสามารถนำไปใช้วางแผนทางการเงินได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.09

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการวางแผนทางการเงิน

การวางแผนทางการเงิน	\bar{x}	SD	ระดับ
1. อายุที่เริ่มวางแผนทางการเงิน	2.16	1.12	น้อย
2. วิธีการวางแผนทางการเงิน	1.59	0.49	น้อยที่สุด
3. เหตุผลในการวางแผนทางการเงิน	2.11	0.78	น้อย
4. เครื่องมือที่ช่วยในการวางแผนทางการเงิน	2.50	1.07	น้อย
5. รูปแบบในการวางแผนทางการเงิน	2.62	1.00	ปานกลาง
รวม	2.19	0.68	น้อย

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนทางการเงินในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.19 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รูปแบบในการวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 2.62 รองลงมาคือ เครื่องมือที่ช่วยในการวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 อายุที่เริ่มวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 เหตุผลในการวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11 และวิธีการวางแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.59

สรุปผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 64.50) มีอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 34.80) สถานภาพโสด (ร้อยละ 57.30) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 64.50) ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน (ร้อยละ 59.00) และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001-50,000 บาท (ร้อยละ 31.50)

2. กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับคะแนนสูงสุด ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุน, ด้านการวางแผนการใช้จ่ายในแต่ละเดือน, ด้านสัดส่วนที่ออมเงินเมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือน และด้านวิธีการออมเงิน และพบว่า ด้านการออมเงิน อยู่ในระดับน้อย

3. กลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับคะแนนสูงสุด ได้แก่ ด้านข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนที่รับรู้มีส่วนช่วยให้ท่านมีการวางแผนทางการเงินได้เป็นอย่างดี, ด้านสื่อที่รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และด้านการติดตามข่าวสารด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุน และพบว่า ด้านข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนที่ติดตามสามารถนำไปใช้วางแผนทางการเงินได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อในด้านที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารพบว่าสื่อที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลข่าวสารมากที่สุด ซึ่งเรียงตามคะแนนสูงสุด คือ Internet, โทรทัศน์, วิทยุ, หนังสือพิมพ์, วารสาร/นิตยสาร และป้ายโฆษณา และด้านการติดตามข่าวสารด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการติดตามข่าวสารทุกสัปดาห์จะมีคะแนนสูงสุด รองลงมา คือ การติดตามทุกวัน และติดตามทุกเดือน

4. การวางแผนทางการเงิน จำนวน 400 คน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงตามลำดับคะแนนที่น้อยที่สุด ได้แก่ เหตุผลในการวางแผนทางการเงิน, อายุที่เริ่มวางแผนทางการเงิน และ

เครื่องมือที่ช่วยในการวางแผนทางการเงิน และพบว่า รูปแบบในการวางแผนทางการเงิน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนวิธีการวางแผนทางการเงิน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน สามารถสรุปผลได้ ดังนี้ ข้อมูลทางลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50, อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.80, สถานภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.30, ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50, อาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 236 คน คิดเป็น ร้อยละ 59.00 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 25,001- 50,000 บาท จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของกจิตพร สิทธิพันธุ์ (2552) ที่ทำการศึกษารื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จะมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร

2. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถจำแนกได้ดังนี้

2.1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ สำนักวิจัยเอแบคโพล (2552) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการติดตามข่าวสารของ New Gen หรือ คนรุ่นใหม่ที่มีเงิน กับการวางแผนชีวิตและการเงินในสถานะเศรษฐกิจถดถอย โดยสำรวจจากตัวอย่างผู้มีรายได้ 75,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป อายุระหว่าง 30-49 ปี ว่า ประชากรกลุ่มรายได้สูงส่วนใหญ่จะมีการวางแผนใช้จ่ายเงินอย่างรัดกุม และมีความระมัดระวังในการใช้เงินมากขึ้น โดยส่วนใหญ่จะมีรูปแบบในการออมด้วยการฝากเงินกับธนาคาร และประกอบกับการที่ไม่มี ความเข้าใจในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นอย่างเพียงพอ ทำให้ต้องการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการลงทุนในรูปแบบอื่น

2.2 อาชีพ มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี (มหาชน) (ม.ป.ป.) กล่าวไว้ในเรื่อง แผนการในวัยเกษียณอายุ หัวข้อการกำหนดจำนวนเงินลงทุนที่สามารถหาได้ในอนาคตว่า อาชีพที่แตกต่างกันย่อมมีแผนทางการเงินในอนาคตที่แตกต่างกัน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องความรู้ความเข้าใจมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุน กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องความรู้ความเข้าใจมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ด้านการวางแผนการใช้จ่ายในแต่ละเดือน, ด้านสัดส่วนที่ออมเงินเมื่อเทียบกับรายได้ต่อเดือน และด้านวิธีการออมเงิน กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องความรู้ความเข้าใจมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในระดับปานกลาง สำหรับด้านการออมเงิน กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องความรู้ความเข้าใจมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ สุขใจ น้ำพุด (2545) กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีนั้น ผู้วางแผนควรมีความเข้าใจด้านเศรษฐกิจและสังคม การรู้จักใช้เงินอย่างฉลาดและรู้จักวางแผนใช้จ่าย รวมทั้งรู้จักนำเครื่องมือต่างๆ ในการบริหารการเงิน (Financial Management Tools) มาใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อการวางแผนที่ถูกต้องสมเหตุสมผลและมีทางเป็นไปได้มากขึ้น และจันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) ที่ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า ในด้านความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ร้อยละ 46.80 มีความรู้ความเข้าใจต่อการวางแผนทางการเงิน และสามารถทำตามนโยบายของรัฐบาล โดยแบ่งรายได้เป็น 4 ส่วน ใช้จ่าย 3 ส่วน และออม 1 ส่วน ส่วนใหญ่มีการจัดทำงบประมาณรายรับ-รายจ่าย แต่ละเดือน เป็นเวลา 1-2 ปี และเมื่อเปรียบเทียบพบว่า กรณีมีเงินเหลือกว่าร้อยละ 89.70 จะนิยมฝากธนาคาร ส่วนในกรณีมีเงินไม่พอใช้จ่ายก็มักจะเลือกวิธีลดค่าใช้จ่ายลง เรื่องวินัยด้านการเงินของบุคคลกลุ่มเป้าหมาย ร้อยละ 51.50 มีวินัยด้านการเงิน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30.80 วางแผนเปอร์เซ็นต์การออมอยู่ในช่วง 6-10% ของรายได้ ซึ่งกลุ่มนี้

ส่วนใหญ่สามารถออมได้เพียงระยะสั้นๆ การเสนอแนะวิธีการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น รองลงมาต้องมีการวางแผนใช้จ่ายในแต่ละเดือน และมีวินัยในการออม

4. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนที่รับรู้มีส่วนช่วยให้ท่านมีการวางแผนทางการเงินได้เป็นอย่างดี, ด้านช่องทางที่รับรู้ข้อมูลข่าวสาร, ด้านการติดตามข่าวสารด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุน กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในระดับมาก สำหรับด้านข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุนที่ติดตามสามารถนำไปใช้วางแผนทางการเงินได้เป็นอย่างดี กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ กัญญา สุวรรณแสง (2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการรับรู้และกระบวนการรับรู้ที่เกิดจากสิ่งเร้าจากภายนอกเข้ามากระทบระบบประสาทสัมผัสที่ทำหน้าที่รับความรู้สึก แล้วส่งข้อมูลการรู้สึกนั้นไปยังสมองแล้วเกิดกระบวนการคิด ความจำ การเรียนรู้ และความเข้าใจ อันนำไปสู่การตัดสินใจ เพราะการรับรู้มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ โดยการรับรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้ ถ้าไม่มีการรับรู้ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นไม่ได้

5. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนทางการเงินในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับรูปแบบในการวางแผนทางการเงิน เป็นลำดับแรก รองลงมาตามลำดับคือ เครื่องมือที่ช่วยในการวางแผนทางการเงิน, อายุที่เริ่มวางแผนทางการเงิน, เหตุผลในการวางแผนทางการเงิน และวิธีการวางแผนทางการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับ ศิรินุช อินละคร (2548) ได้กล่าวถึงกระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลว่า ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลนั้น บุคคลจะต้องทำการประเมินสถานะการเงินของตนเองในขณะนั้นก่อน แล้วจึงทำการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน และแนวทางที่จะต้องปฏิบัติ ทำการกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือกซึ่งการที่จะทำให้

บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดได้นั้น บุคคลจะต้องพิจารณาภาวะเศรษฐกิจ สังคม และ
พิจารณาความเสี่ยงต่างๆ ในแต่ละทางเลือกด้วย โดยบุคคลจำเป็นต้องค้นหาข้อมูลจากแหล่ง
ต่างๆ และทำการพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสม แล้วทำการสร้างแผนการเงินจากทางเลือก
นั้น และทำการปฏิบัติตามแผนการเงิน แต่แผนการเงินส่วนบุคคลนั้นเป็นขั้นตอนที่ไม่มีที่สิ้นสุด
รวมทั้งสถานะทางการเงินของบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นบุคคลจึงควรทำการ
ปรับปรุงแผนอยู่เสมอ ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะต้องคำนึงถึงช่วงอายุของบุคคลแล้ว
ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญต่างๆ อีกด้วย ได้แก่ เงินเพื่อ การใช้จ่ายของผู้บริโภค
และอัตราดอกเบี้ย ดังนั้นบุคคลควรวางแผนนำเงินออมที่มีอยู่ไปลงทุนในรูปแบบอื่นๆ ที่ให้
ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคาร แต่บุคคลต้องยอมรับว่าการนำเงินไปลงทุนอย่างอื่น
ที่มีผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับธนาคารย่อมมีความเสี่ยงสูงขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ควรมีการ
ประชาสัมพันธ์ในเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้ผู้ที่ต้องการวางแผนทางการเงิน
ได้รับทราบ และมีข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการวางแผนทางการเงินให้ประสบ
ความสำเร็จ

2. จากการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน มีผลต่อการ
วางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นหน่วยงานต่างๆ ทั้ง
ภาครัฐและภาคเอกชน ที่มีบริการทางด้านวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ควรจะมีพนักงาน
ที่มีความรู้ความสามารถในระดับสูง เพื่อให้คำปรึกษาที่หลากหลายและตรงตามความต้องการ
ของแต่ละบุคคล เพื่อให้ผู้ที่ต้องการเข้าไปใช้บริการได้มีความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินที่
ตรงตามความต้องการมากที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รศ.ดร.ณัฐ วัฒนพานิช ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รศ.ดร.กฤษดา ตั้งชัยศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ผศ.ดร.ดวงเดือน จันทร์เจริญ นางสาวจิรัญญ์นันท์ อักษรสุวรรณ นางสาวสรลพร พจน์จำเนียร ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม และขอขอบคุณ นางสาววราภรณ์ วงศ์ลังการ นายสิวา บุญเทพ และนางสาวอภิญา เนียมอยู่ ที่ช่วยให้คำปรึกษาและคำแนะนำ

ขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ และครอบครัวที่คอยห่วงใยและให้กำลังใจ จึงทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา หงส์ทอง. (2551). เข็มทิศการเงิน. กรุงเทพฯ: กรุงเทพธุรกิจ Bizbook.

วิวรรณ ชาราห์รัฐโชติ. (2552). MONEY PRO แผนการเงิน แผนชีวิต. กรุงเทพฯ: กรุงเทพธุรกิจ Bizbook.

ศิรินุช อินละคร. (2552). การเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุขใจ น้ำผุด. (2545). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พูนทรัพย์ รามัญ. (2526). การบริหารการเงินบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สุพานี โสพร. (2548). การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบุคลากรสาย ings ผู้พักอาศัยในหอพักสุพานีवासของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต

กฤษฎา เสกตระกูล. (ม.ป.ป.). ตอนที่ 16: การจัดทำงบประมาณส่วนบุคคล. สืบค้นวันที่ 6

ตุลาคม 2552 จาก <http://www.tsi->

Thailand.org/index.php?option=com_content&task=view&id=452&Itemid=204.

กำพล สุทธิพิเชษฐ์. (ม.ป.ป.). ตลาดนัดการเงิน ชีวิตที่ออกแบบได้. สืบค้นวันที่ 15 กันยายน 2552 จาก http://www.khomesmilesclub.com/KHSC_Article_29.asp.

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด. (ม.ป.ป.). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลในทศวรรษที่ 21. สืบค้นวันที่ 15 กันยายน 2552 จาก http://www.finansa-asset.com/articles/th_Wealth2007-08.html.

สำนักวิจัยเอแบคโพล. (2552). ผลสำรวจการเงินของคนรุ่นใหม่ รายได้สูง. สืบค้นวันที่ 9 ตุลาคม 2552 จาก <http://www.marketinggoops.com/reports/reswarch/premium-consumer/>.